

Pest $\frac{12}{7}$ 1853.

K513/784.

Edes Aranybácsi!

Az embernek igen lényeges és fő részét a test teszi
melyről tudjuk hogy a "tűhetetlenség kényel"
mestörvényének van alávetve, s így az ember
is sokszor hódol ezen törvénynek. Ebből
persze az jön ki, hogy verseknek létele mel-
lett is igen soká halogattam, hiában várva
múlt levelemre a választ, mint Kovács-
ban a szalonkákát. Tegre (ilyen nyughatat,
tan is vagyok én.) elhatalmasan kövösi késedel-
mekö vendégemnek elibe vaspályáim, s el-
horni erővel.

Ujságot is írhatok most egyet még pedig
Gesztről, hanem jó rossz ez is. Szegény Papbácsi
t. i. valóságban hecticában van, Szogovits egészre
elvéstéreményét, s legutolsó tudósításaink is
az tudatják hogy alkalmasint még a "dorócsai"

írók
A. 7

törtök előtt megye megye szegény.

Pestről pedig egy etől meglehetősen elűtő do,
logról értesíthetem Aranyba csit, t. i. hogy Emődy
úr csakugyan házasodik, 16. Maji veszi el azt
a' tavalyi ösvegyasszonyt.

Isten áldja meg,

szerető tanítványa

Tizza Domokos

U. J. Aldridge igazi művész. De kell-e őt nekem
dícsérni midőn K-beny dícsérte meg?!

134.

Hallóklókatona

Piros vér piros vér
Szent háramait hulló ifju pirosvérem.
Piros nő, piros nő
Vigasztaljon isten a' bus ösvegyességben!
Sebes kard, sebes kard
Lamar ellensége sebesebb volt nálad!
Sebes lö, jó fahó
Serepél más gardát, hűségés jó állat.
Vén tarony, vén tarony
Szülő' edes falum örökösö vén tarony.
Vén anyám, vén anyám
Serepiad serep serepét, holló koparófia.
Serepéte

sekete remete

Csillagos éjszakai imádló éjjel!

Elmerék skennemet

Fogd be könnyűsödnek mélyjötéségéül.

Piros vér piros vér

Stukkásodnak helyein nő piros rózsaszál

Szép élet, már séged

Késken varlak, gyere bús fekete halál!

38

(88)

N. Kovácsiban.

A nyugoti bérren meghajlott nap sugar

A keleti csúcsra végvilágot vetett.

A hallgató vadász lesben vadjárava var

Meghívódvá szépen egy cserbóhor meggett.

És levő a sárklat, prenelő zöld fübe

Tütyent egy egyrigó, de az nem lett neki

Kis a körszem jött sárk a bokor tövébe

De nem háborítja, mástvá ő, megvetti.

A napnak kereké egészzen lefordul

Sötét késő est les, és még sem jó vadja

Körülfevő falvak harangja megkondul

S tiszta csengő hangjuk a léget áthatja.

Imegesendülő néla vadászának lelkeben

Az emléketnek esteli harangja,

És a édes álmak, repesnek sávében

Solérwén a harang andalító hangja.

És a mint kibukkan rendre egy egy cöthag,

Égy egy kedves emléke eszébe tűnik

Falvaknak harangja már régóta hallgat

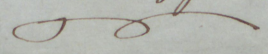
De az emléket beszélni nem stünik.

S mint a nyugalmából felriadt, felvert vad

Tavartórral szálta leső, vadász körül

A múltban aluvó örömiök, fájdalomak.

Felriadt, serge rajgó sávébe gyűl.

88

Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely German, covering the majority of the page. The text is mirrored across the horizontal fold lines.